

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doek in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vermalen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 10.	Abonnementsprijs per jaar:	2e Jaargang
15 MEI.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1897.

DE APOCALYPSE.

(Vervolg van blz. 136).

Gedurende alle eeuwen hebben profeten voorspeld en dichters gezongen, dat er een tijd zou komen wanneer deze aarde zal rusten; wanneer de menschen niet meer onmenschelijk tegen elkaar zullen handelen; wanneer zij hunne zwaarden tot spaden en hunne spiesen tot sikkelen zullen slaan; wanneer het eene volk niet meer tegen het andere zal opstaan, noch meer oorlog zal leeren; wanneer de dieren zich alleen met planten zullen onderhouden; wanneer de leeuw met den os stroo zal eten, de leeuw en het lam samen zullen nederliggen en een kind hen zal leiden; wanneer de vrede zijne witte vleugelen over deze planeet zal uitspreiden en de grimmige oorlog zijn norsch voorkomen efen zal maken en duizend jaren aan zijne voeten zal nederzitten en wijsheid leeren. Ik kon aanhalen, wat dichters hebben voorspeld omtrent deze regeering van vrede en broederschap, want ieder waar dichter is profetisch en ieder groot profeet heeft eene dichtader in zich, eene liefde voor het schoone en verhevene, al of niet in verzen uitgedrukt. BURNS spreekt van een' tijd wanneer de menschen „broeders zullen zijn”. TENNYSON, met het oog op de toekomst, de zegepralen der luchtscheepvaart, en het aanbreken van het vrederijk afschilderende, gebruikt hij deze schoone regelen:

„Ik blikte in de toekomst, zoo ver als 't menschlijk oog kan zien,
En had een visioen der wereld en der wonderen, nog niet geschien;
'k Zag, dat het hemelruim wondervaartuigen bevatte,
Die, als loodsen der schem'ring, met zich voerden kost'bre schatten;
't Gejubel weerklonk en er kwam een spookachtige dauw
Van de luchtvloten der volken worst'len met het hemelsche blauw,
En ver over het gebied der warme zuidenwinden

De vaandels van het volk zich met den donderstorm verbinden.

Tot d' oorlogstrom niet wordt vernomen, en opgerold de legervaan

In 't parlement der menschheid, de wereldbond die zal bestaan.

Daar zal 't gezond verstand een booze wereld bedwingen

En d' aarde sluimrend zijn, als de algemeene wet zal dringen."

Maar die wet, al zegt de dichter dit niet, zal de wet van God zijn; het „gezond verstand," dat „een booze wereld zal bedwingen," is de geest van het Evangelie, welke den voorrang heeft boven den geest van goed verstand, van gezond oordeel, van wijsheid, intelligentie en waarheid. De natiën zullen nog leeren hunne geschillen te vereffenen, hunne twisten te regelen door bemiddeling van vredestichters, in plaats van met het zwaard, de bajonet of het kanon. De menschen moeten nog leeren, God te beminnen, elkaar lief te hebben en niet alleen voor zichzelf te arbeiden, maar voor alle menschen, die broeders zijn en zonen van den eeuwigten Vader. De rijke zal gevoel voor den arme hebben, de arme zal niet langer den rijke benijden en eenheid en gelijkheid zal zegepralen. Mannen, die goede financiërs zijn, die bekwaamheid hebben, zich schatten te verwerven, zullen leeren, dat die gift van God is en gegeven voor een grootscher doel dan haren bezitter te verrijken en zijne onmiddellijke nakomelingen. De financiër heeft niet meer recht de vruchten van zijne gift alleen te genieten, dan de dichter heeft, om de vruchten van zijne gift alleen te genieten; hij heeft niet meer recht dan een Apostel van Christus, om de kennis aan hem geschonken alleen te genieten; om zijn licht onder eene korenmaat te verbergen, inplaats van het op te heffen als eene fakkel, om de natiën te verlichten. Ik zie geen verschil, dan alleen in rang, want al deze giften komen van God en moeten tot het welzijn der menschheid gebruikt worden. Alle menschen moeten rekenschap geven van hunne talenten, tijd, gelegenheden en bezittingen, als zij uit hunne graven zullen voortkomen en om den grooten witten troon zullen staan om geoordeeld te worden, niet voor naam, weelde, positie of populariteit, maar voor de daden in het lichaam gedaan en allen zullen beloond worden volgens hunne werken. President BRIGHAM YOUNG was gewoon te zeggen, dat voor hem het moeilijkste was, om de Heiligen der laatste Dagen te overtuigen, dat zij slechts verkregen, waar zij voor werkten en dat het de uitoefening en niet slechts de belijdenis is, waar God rekening mede houdt. „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen," zeide Jezus. Paulus verklaart, dat er eene heerlijkheid der zon, eene heerlijkheid der maan en eene heerlijkheid der sterren is en dat, zooals de eene ster in heerlijkheid van de andere verschilt, het ook in de opstanding der dooden zijn zal. Wij kunnen niet hopen, eene celestiale heerlijkheid te verkrijgen als onze daden ons slechts op eene terrestriale of telestiale recht geven.

Johannes zag dit alles, hij zag de twisten en woelingen waarvan de wereld gedurende zes duizend jaren getuige zou zijn en dat te midden dezer woelingen Gods Zoon verslagen zou worden,

maar hij zag in de toekomst uit naar een tijd, dat de aarde zou rusten, haren sabbat zou genieten, haar tijdperk van vrede en welbehagen. Volgens onze tijdrekening, die zeer onvolkomen is, zijn er bijna zes duizend jaren sedert de schepping verlopen. Wij leven nu in wat wij den Zaterdagacht der menschelijke geschiedenis kunnen noemen en als de morgen aanbreekt dan zal hij met zich brengen den Sabbat der wereld, de duizend jaren van rust. Dat tijdperk nadert. De teekenen van de komst van den Zoon des menschen vermeerderen. Veel moet er gedaan worden om de aarde toe te bereiden voor Zijne komst, maar de aanwijzingen Zijner toekomst zijn zoo openbaar als de eerste flauwe lichtstreden, die de opkomende zon aankondigen.

Onder de dingen, welke aan den Apostel op Patmos getoond werden, was ook een engel vliegende in het midden des hemels, hebbende het eeuwig Evangelie, om te prediken aan hen, die op de aarde wonen en wel voor den val van Babylon en het laatste oordeel. Christenen willen gaarne hebben, dat wij gelooven, dat deze overgave van het Evangelie door een engel in de dagen van Christus en de Apostelen plaats had. Maar het moet in gedachten genomen worden, dat dit één van de dingen was die Johaunes zag, die „hierna geschieden zullen” — dat is, in een tijdperk na het tijdstip, toen hij zich op Patmos bevond. Dat was in het jaar 96 en het Evangelie was toen al geschonken aan en gepredikt door de Apostelen, waarvan Johannes de eenige levend overgeblevene was. En dan, wanneer die engel komen zou, dan was de wereld zonder Evangelie — anders, waarom moest het dan gepredikt worden aan „alle natie, en geslacht, en taal, en volk?” Was die engel niet Moroni, die aan JOZEF SMITH het Evangelie, in het verslag, bekend als het Boek van Mormon, heeft overgegeven? Zoo niet, waar is dan de vervulling, of wanneer kunnen wij die verwachten? Want die moet zeker komen.

De val van Babylon en het uur van Gods oordeelen zou spoedig op de herstelling van het Evangelie volgen. Daarom werd Gods volk gewaarschuwd „van haar uit te gaan”, opdat zij aan hare zonden geen gemeenschap zouden hebben en niet van hare plagen ontvangen. Dit is een van de redenen voor vergadering — de verhuizing van de Heiligen naar Amerika — het Zion. Doch het van Babylon uitgaan bedoelt niet slechts het komen van Liverpool naar Salt Lake City. Satan kan dat doen en heeft dit ongetwijfeld in meer dan één geval gedaan. Dit is slechts eene uitwendige handeling en kan niet alleen bestaan. Wij moeten in den geest, in gevoelens, in geloof, in handeling, in het verlaten van de wegen en gewoonten der goddeloozen Babylon verlaten. Niet, dat er van ons verlangd wordt, onze mede-schepselen te haten. Integendeel, ons is geboden hen lief te hebben en tot hun behoud te arbeiden. Maar eerst moeten wij ons zelve redden, eerst onze voeten op de rots des behouds plaatsen en dan de helpende hand naar anderen uitstrekken. Wij zijn geen volmaakt volk. Wij zijn vol gebreken. Maar onze godsdienst is volmaakt en

zal ons en allen, die hem omvatten, wijs tot zaligheid maken. Het wil zichzelf als Gods waarheid aanbevelen, aan ieder, die Zijne belofte wil beproeven, en zij hebben door het gehoorzamen van het Evangelie recht op eene getuigenis van de goddelijkheid ervan.

Moge de Heere ons voor Zijne komst toebereiden. Mogen wij onder hen behooren, die gereed zijn, om Hem te ontmoeten. Gezegend zijn zij, die Hij dan arbeidende zal vinden, niet slechts voor zich zelf, niet slechts voor kennissen en verwanten, maar voor de glorie Gods, voor de eere Zijns naams, voor de opbouwning van Zijn koninkrijk en de zaligheid van het menschelijk geslacht. Amen.

Algemeene Conferentie.

De zeven en zestigste jaarlijksche Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, kwam te zamen in den tabernakel te Salt Lake City, den 4^{den} en 5^{den} April 1897 te 10 uur v. m. onder leiding van President George Q. Cannon, daar President Wilford Woodruff door ziekte afwezig was. Ouderling Brigham Young, van het Quorum der Twaalven, was om dezelfde reden afwezig.

Van de algemeene autoriteiten waren op het platvorm tegenwoordig: Van het eerste Presidentschap, George Q. Cannon en Jozeph F. Smith; van het Quorum der twaalf Apostelen, Lorenzo Snow, Franklin D. Richards, Francis M. Lyman, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill en Anthon H. Lund; Patriarch John Smith; van de eerste zeven Presidenten der zeventigers, Seymour B. Young, C. D. Fjelsted, B. H. Roberts en George Reynolds; van den presideerenden bisschopsraad. Wm. B. Preston, Robert T. Burton en John R. Winder.

De eerste vergadering der Conferentie was zeer goed bezocht, velen van het volk waren gedwongen, gedurende den dienst te staan.

De Conferentie werd door President George Q. Cannon geopend. Het koor en de vergadering zongen het lied, dat begint:

Our God, we raise to Thee.

Het openingsgebed werd gedaan door Ouderling John D. T. Mc Allister.

Het koor zong:

Softly beams the Sacred dawning.

President George Q. Cannon zeide: „President Woodruff verlangt, dat ik zijne groeten aan deze Conferentie overbreng. Hij is eenige dagen ongesteld geweest, maar is nu veel beter, doch nog niet sterk genoeg, dezen morgen in de vergadering te komen. Hij hoopt echter gedurende deze Conferentie eenigen tijd met ons te zijn. Opdat er geen ongerustheid over zijne gezondheid zal zijn, wil ik zeggen, -dat hij veel beter is, dan hij geweest is. Hij is eenigzins zwak, maar gevoelt zich anders zeer wel. Hij is eenigen

tijd geleden lijdende geweest aan slapeloosheid en dit heeft hem verzwakt, doch hij heeft nu de laatste twee of drie dagen en nachten zeer goed geslapen. Ik denk, dat deze mededeeling de vragen van velen, die gehoord hebben, dat hij niet wel was, zal bevredigen.

De spreker vestigde toen de aandacht der aanwezigen op den vooruitgaanden toestand van het werk des Heeren, aanduidende, dat Hij in gunst op Zijn volk nederzag. Verslagen van alle deelen der wereld toonden ongewoon succes aan op de pogingen der Ouderlingen. Elfhonderd zielen zijn er in de zuidelijke Staten alleen tot de Kerk toegevoegd. Het wordt verwacht, dat op het einde van dit jaar de Zondagsschoolorganisaties het getal van 150 zullen bereiken. Ouderling Elias S. Kimball is daar President. In de oostelijke en inlandsche Staten zijn de vooruitzichten goed, dit is het apport door Ouderling Samuel W. Richards, die daar meer dan twee jaren President was, gebracht. Hij werd in die positie door Ouderling Alonzo Kesler opgevolgd. Broeder Kelch is president in de noordwestelijke Staten. Hij woonde en arbeidde in Chicagó. Er is aldaar veel goed gedaan en in die afdeeling zijn nieuwe openingen voor de verbreiding van het Evangelie gemaakt. Ouderling Nye heeft het opzicht over de zending in Californië. Het meest aanmoedigende van den tegenwoordigen zendingsarbeid is, het toenemend geloof onder de Ouderlingen, aangetoond door dat velen hunner zonder male en buidel reizen. Zij zijn zeer veel gezegend, door aan deze verordening te voldoen; er werd voor hunne behoeften gezorgd, daar de Heere met het volk werkte en de harten opende om Gods dienstknechten te ontvangen. Zelfs in Engeland en op het vasteland van Europa beproeven zeer vele Ouderlingen op deze wijze te reizen, niettegenstaande het zeer moeilijk is om dit te doen, door de vrees, die er bestaat in betrekking tot nihilisme en socialisme; personen zonder geld kunnen gevangen genomen worden. In Europa is het werk steeds vooruitgaande, voornamelijk in noordelijk Zweden en in Holland. Ouderling Spencer, onlangs van het laatstgenoemde land teruggekeerd, gaf een prijzenswaardig verslag van de uitkomsten, die het prediken van het Evangelie daar volgden. In Duitschland hebben de zendelingen nu meer vrijheid dan ooit te voren en zelfs eenige voorname personen gevoelden zich gedrongen, het Evangelie te onderzoeken. Voor het tegenwoordige zijn de Ouderlingen uit Turkye teruggenomen, vanwege de moeilijkheden in Armenië en is het werk aldaar in de handen der locale Heiligen overgelaten. Een aanmoedigende aanblik boden de Polynesische eilanden aan en over het algemeen is de toestand van het werk in de wereld werkelijk vooruitgaande. God heeft eene wonderlijke verandering in de harten der volken teweeg gebracht. De doodelijke haat tegenover de Heiligen, die van tijd tot tijd heeft bestaan, is verdwenen. Dertienhonderd Ouderlingen zijn in het veld en van alle kanten vraagt men om meer. Alles te zamen genomen, dan was het werk des Heeren nimmer zoo voorspoedig, als het nu is. Presi-

dent Cannon vestigde de aandacht op het feit, dat een groot veld nog nimmer bearbeid was, onder de volken van het zuidelijk gedeelte van dit werelddeel waren millioenen Lamanieten aan wie het Evangelie nog gepredikt moet worden. De spreker besprak daarna het feit, dat er pogingen werden gedaan in velden dichter bij huis. Ouderlingen Edward Stevenson en Matthias F. Corvley hebben het noorden, Idaho en Montana, bezocht, alwaar zij vriendelijk werden ontvangen en hunne pogingen met vrucht geschieden. Hetzelfde kan gezegd worden in betrekking tot den onlangs verrichten arbeid van de Ouderlingen Jonathan G. Kimball en Henry W. Naisbitt, terwijl Ouderling John W. Taylor, van het Quorum der Twaalven, eene zending in Colorado geopend heeft.

Er werden door den spreker aanwijzingen gedaan naar eene onlangs aanwezig geweest zijnde mogelijkheid tot scheiding in de Kerk in Zion, door het prediken van valsche leeringen en het maken van verkeerde verklaringen. Er was echter eene werking in de tegenovergestelde richting begonnen. Verslagen van alle ringen bewezen, dat het verstand van hen, die misleid waren, verlicht werd. Alle teekenen bewezen, dat de Heiligen opgroeiden in het verstaan van de plichten van het Priesterschap. God heeft Zijne dienstknechten bijgestaan in alle donkere oogenblikken en zal dit steeds doen.

President Cannon verhaalde toen in het kort den toestand der verschillende hulp-organisaties der Kerk — in het bijzonder de jongelings- en jongedochters-vereeningen. Hij zeide, dat het ledental der zondagsscholen met 6000 gedurende het laatste jaar vermeerderd was en het totaal der bestuurders en leden nu ongeveer 105,000 bedroeg. Er heeft eene merkwaardige vermeerdering van leden der zondagsschool-vereeningen voor zeer jeugdige kinderen plaats gehad, het verslag toont aan van 33,600 buiten 2770 bestuurders, en als iedere ring een verslag had ingeleverd, dan zou de verzameling misschien 38,000 bedragen. Er heeft ook eene bevredigende vermeerdering van godsdienst-klassen plaats gehad, waarvan het doel is, godsdienst-onderwijs te verschaffen aan kinderen van Heiligen, die de openbare scholen bezoeken.

Toen President Canon geëindigd was, zong zuster Mabel Cooper het lied:

„Unto Thee, O, Lord, Will I Lift my Soul”.

President Joseph F. Smith

was de volgende spreker. Hij besprak de voldoening van het prediken van het Evangelie zondermale en buidel, waarvoor wij in groote mate aan Ouderling Elias S. Kimball, President der zuidelijke Staten, dank verschuldigd zijn. Hij raadde alle ouders aan, hunne zonen aan te manen, op den Heere te vertrouwen inplaats hen met een' overvloed van middelen te voorzien. Hij toonde aan, dat de voortreffelijke hoedanigheden van geloof en vertrouwen ontwikkeld worden door het gehoorzamen dezer en andere beginselen van zelfopoffering. Mannen en vrouwen aldus in het geloof gegrond, worden zelden door beproevingen of moeilijkheden bewogen.

Verwijzende naar een' brief, dien hij ontvangen had, over het bestaan van het eerste Presidentschap, las President Smith iets voor van afdeeling 107 van Leeringen en Verbonden, waar de quorums en plichten der twee groote afdeelingen van het Priesterschap worden verklaard. Iemand, die eene hooge positie bekleed heeft, gaf zelfs voor, dat het eerste Presidentschap niet na den dood van den Profeet Jozeph Smith was samengesteld, maar dat de presideerende macht aan de Apostelen was achtergelaten, met een uitvoerend Comité door dat lichaam aangewezen, om het werkelijk bestuur der zaken op zich te nemen. Dat dit idee in tegenspraak met de orde van het Priesterschap is, werd aange-toond door het verder lezen der bovenvermelde afdeeling.

Over de bevestiging van de wacht, tot het besturen der geheele Kerk, op het eerste Presidentschap, wier namen in de Openbaring genoemd worden, sprekende, zeide hij, dat de wet van God daarom zoo was, dat de Kerk niet zeer lang zonder de drie presideerende leiders zou blijven, om God op aarde te vertegenwoordigen. De verdere beschrijving van de organisatie der Kerk werd toen voorgelezen, om aan te toonen, hoe volkomen het voorbeeld was en hoe letterlijk het nagevolgd moest worden, opdat de Kerk volmaakt in hare organisatie en werk zou zijn.

Het koor zong het loflied:

How beautiful upon the mountains!

Waarvan de solo-partij door zuster Lizzie Thomas-Edwards werd gezongen.

Namiddag-vergadering

Het koor en de vergadering zong:

God moves in a mysterious way.

Ouderling B. H. Roberts bad.

Daarna zong het koor:

When thou comest to judgment.

Waarvan de solo-partij door zuster Lizzie Thomas-Edwards werd gezongen.

Ouderling Lorenzo Snow

sprak daarna tot de vergaderden. Hij las eene openbaring (afdeeling 110 van Leeringen en Verbonden) aan Jozeph Smith en Oliver Cowdery, waarmede de spreker bekend was, gegeven. Deze openbaring is in den Kirtlandtempel gegeven en beschrijft het bezoek van den Heere Jezus Christus aan hen tot wie deze openbaring gericht was en handelde over de groote beloften door den Zaligmaker gemaakt, op voorwaarde van getrouwheid. Hij vermaande de Heiligen de geheele openbaring tehuis te lezen. De bekendheid van den spreker met den profeet Jozeph was zeer uitgebreid en had gelegenheden om bekend te worden met zijne ware oprechtheid en eerlijkheid.

Ouderling Snow besprak de noodzakelijkheid, dat de Heiligen op de fondering der waarheid zouden voortbouwen. De gewone menschenlijke wijsheid was daartoe niet voldoende. Het bezitten van wijsheid, direct van God gekomen, was noodig. Dit is in het

beginsel van openbaring besloten, waarvan ieder braaf mensch bezitter kan zijn. Hij toonde daarop aan hoe openbaring verkregen kon worden en verklaarde de werkingen van het geloof en zijne bevestiging op den menschelijken geest.

Er was met de Heiligen der laatste Dagen een geest, welke hen bekwaam maakt tot het verstaan van hetgeen zij lezen, tot dat de waarheden aldus ingezogen een gedeelte van hun persoonlijkheid werd. De spreker verhaalde eenige zijner vroegere ontdekkingen onder de werkingen van deze macht, waardoor zijn verstand geopend werd, hij duidelijker de Schriften verstond en hem bekwaamde een ruimer inzicht te hebben in de dingen Gods dan ooit te voren. Hij had door openbaring een volkomen begrip verkregen van de goddelijkheid der beginselen die hij aangenomen had. Wij moesten ons zelve als Heiligen der laatste Dagen geluk wenschen, voor de heerlijke vooruitzichten die zich voor ons geopend hebben. Toen wij onze vrouwen en kinderen ontvingen, voorzagen wij eene voortdurende scheiding bij den dood, daar wij in onwetendheid omtrent het Evangelie verkeerden. Nu echter verwachten wij met eene volkomen hoop, eene eeuwige vereeniging met hen in de toekomstige wereld. De spreker besprak daarna het onderwerp omtrent het arbeiden in de tempelen voor onze doode betrekkingen, opdat zij met ons verlost en zalig mogen worden. Hij vermaande de Heiligen hunne bijzondere aandacht te wijden aan dit gedeelte van het werk Gods. Er is niets, dat wij doen kunnen, wat ons meer geluk en tevredenheid verschaft.

(Wordt vervolgd).

De macht des Heeren geopenbaard.

Ouderling D. T. Edwards, die zich thans op zending in Barbondale, Penn. in de Ver. Staten bevindt, deelt aan de „*Mill Star*” door zijn schrijven van den 27sten Maart, het volgende mede:

„De Heer toont zijne macht nog door ons, Zijne dienstknechten, met het bedienen der zalving, en sommige menschen die nog niet aan het Evangelie behooren, hechten geloof er aan, dat wij dienstknechten des Heeren zijn. Een kleine jongen, maar zes jaar oud, was vanaf zijne geboorte voortdurend met pijnen in zijne zijde geplaagd geworden. De dokters vertelden zijnen ouders, dat hij nog maar eenen korten tijd leven kon en ook zij begonnen hem op te geven. De ouders lieten de Ouderlingen roepen en vroegen hun, hunnen zoon te zalven; zoodra hij gezalfd was, verlieten hem de pijnen en hij stond van zijn bed op, volkomen gezond zijnde. Dit gebeurde bijna vier maanden geleden, en vóór dien tijd is hij niet langer dan vijf weken tegelijk van zijn bed af geweest. Thans verheugt hij zich in eene goede gezondheid en ziet er beter uit dan hij ooit te voren gedaan heeft, met het gevolg dat zijne ouders of zijne moeder ten minste zich weldra aan het geloof zal aansluiten.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

FRED. PIEPER, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

Een weinig over het kwaadspreken.

„Ziet, een klein vuur, hoe grooten hoop houts het aansteekt. De tong is ook een vuur, eene wereld der ongerechtigheid: alzoo is de tong onder onze leden gesteld, welke het geheele lichaam besmet.” (JAKOBUS 3.)

Welk eene groote waarheid is niet in deze woorden van Jakobus uitgedrukt! Hoe dikwijls moeten wij dat niet in ons dagelijksch leven ondervinden! Dat de tong een klein vuur is, waardoor een groote hoop houts kan ontstoken worden, hebben wij allen dikwijls de gelegenheid gehad te ondervinden, en nochtans zijn wij veelmaals, neen, altijd zoo onvoorzichtig er mede. Hoe dikwijls hebben wij niet door een in onbedachtzaamheid uitgesproken woord eenen vriend, eenen broeder, zoodanig gekwetst, dat een' geruimen tijd tot genezing der wonde noodig was! Hoe dikwerf hebben wij niet op dezelfde wijze den heerlijksten zonneshijn verdreven en wolken der duisternis om degenen vergaderd, die het hoorden, — wolken, welke dan vroeg of laat in hevigen storm zich ontlastten. Hoe dikwijls is niet door een in opgewondenheid uitgesproken en op een verkeerd veld nedergevallen woord de sterkste vriendschapsband verbroken, welke tot aan het graf niet weder vastgeknoopt kon worden! Al deze dingen toonen ons, hoe gewichtig het voor ons is, te denken en de woorden te overwegen, vóór wij ze uitspreken.

Als het reeds zoo gewichtig is, voorzichtig met het gebruik onzer woorden te zijn, van hoeveel grooter gewicht is het dan niet, dat wij ons voor het kwaadspreken in acht nemen. De gevolgen, die uit het kwaadspreken voortkomen, zijn in het geheel niet te berekenen. Nooit in der eeuwigheid kunnen wij het slechte zaad, dat wij, door kwaad te spreken, uitstrooien, wederom inzamelen, want, waar het nedervalt, brengt het gelijksoortige vruchten voort. Het Evangelie, dat wij hebben aangenomen, leert ons, dat, indien wij niets goeds van onzen naaste of broeder kunnen spreken, het onze plicht is, te zwijgen. Inplaats van dit gebod te gehoorzamen, schijnen velen van ons genegen te zijn, naar het kwade in anderen te zoeken, en als wij een weinig gevonden hebben, hetzelfde te vergrooten en te verspreiden. Op deze wijze worden wij, in de meeste gevallen zonder dat wij het zelfs op merken, instrumenten, medewerkers tot de verspreiding van het kwade, en in dien toestand kunnen wij ons nooit over de vruchten van den Geest des Heeren verheugen, welke liefde, vreugde en vrede zijn. De Apostel Jakobus van de tong sprekende, zegt verder in het aangehaalde hoofdstuk:

„Zij is een ónbedwingelijk kwaad, vol van doodelijk venijn. Door haar loven wij God en den Vader, en door haar vervloeken wij de menschen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit denzelfden mond komt voort zegening en vervloeking. Dit moet, mijne broeders (wij willen er bijvoegen) en zusters, alzoo niet geschieden. Welt ook eene fontein uit eene zelfde ader het zoet en het bitter? Kan ook, mijne broeders en zusters, een vijgeboom olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Alzoo kan geene fontein zout en zoet water voortbrengen. Wie is wijs en verstandig onder u? die bewijze uit zijnen goeden wandel zijne werken in zachtmoedige wijsheid. Maar indien gij bitteren nijd en twistgierigheid hebt in uw hart, zoo roemt en liegt niet tegen de waarheid. Deze is de wijsheid niet, die van boven afkomt, maar is aardsch. natuurlijk, duivelsch. Want waar nijd en twistgierigheid is, aldaar is verwarring en alle booze handel. Maar de wijsheid, die van boven is, die is ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig oordeelende, en ongeveinsd. En de vrucht der rechtvaardigheid wordt in vrede gezaaid voor degenen, die vrede maken.”

De Heiligen der laatste Dagen, welke den Heer beloofd hebben, Hem te dienen, Zijne geboden te onderhouden en instrumenten in Zijne handen te worden *tot verspreiding van het goede* en tot uitdeeling van zegeningen, moeten niet alleen het kwaadspreken geheel en al uit hun midden verwijderen, maar zelfs al hunne woorden goed overwegen, vóór zij dezelve uitspreken, opdat de wereld een voorbeeld aan hen kan nemen. Dan zullen zekerlijk ook de zegeningen, welke met gehoorzaamheid aan deze geboden verbonden zijn, in ruime mate op hen uitgestort worden.

Correspondentie.

X. Het volgende is een uittreksel uit eenen brief van Ouderling B. A. DENKERS geschreven uit Hellum (Groningen) onder datum van den 7^{den} Mei:

p. „Geliefde Broeder PIEPER! Ik bevind mij op 't oogenblik bij de familie ZEEMAN, alwaar Broeder ALKEMA en ik juist aangekomen zijn van Apingedam. Terwijl we ons in die plaats bevonden, bezochten we omtrent een honderdtal huizen. Verleden Zaterdag verlieten we Groningen en hebben dan eerst onze schreden gericht naar de familie KRUIDMOES alwaar wij eene vergadering hielden en den Heiligen het Avondmaal bedienden. Toen zijn wij gegaan naar de familie ZEEMAN en hebben op dien dag dus zes uren geloopen. 's Zondags hebben wij eene vergadering gehouden benevens eene Zondagsschool, alwaar wij hun onder de leiding van den Geest des Heeren goede lessen hebben gegeven. Maandag den 3^{den} Mei vertrokken wij naar Zuidbroek, alwaar wij ook wat werkten, vandaar zijn wij gegaan naar Winschoten en van-

daar naar de familie WALBURG te Blijham. Deze familie troffen wij aan in vol geloof en blijdschap. Den volgenden dag begonnen wij ons werk ook hier voort te zetten en hebben een zestigtal huizen bezocht. Terwijl wij nog hier waren, werd ons de gelegenheid gegeven, om verscheidene keeren onze getuigenis af te leggen. Wij waren genoodzaakt van hier te vertrekken, omdat de familie WALBURG geen slaappleats meer voor ons had, hetwelk hun zeer speet. Dus na twee uren met traktaatjes geloopen te hebben, verlieten wij Blijham en keerden naar Winschoten terug, hetwelk een uur loopen was. Van Winschoten begaven wij ons naar Scheemda, hetwelk drie uren loopen was, alwaar wij een twintigtal huizen bezochten, en toen gingen wij nog verder vandaar naar Siddeburen en zoo kwamen wij vermoeid bij de familie BOEKWEG aan. 's Morgens vroeg begaven wij ons op weg naar Apingedam en gingen ook onderweg bij Broeder HEINO KAP aan, alwaar wij met hem de dingen des Koninkrijks bespraken. Op weg begon het ook hard te regenen zoodat, toen wij te Apingedam aankwamen, wij geheel en al nat waren, en daar wij hier geen verblijfplaats konden krijgen, moesten wij nog een half uur buiten Apingedam loopen, om bij een Broeder te komen, die pas gedoopt is. Hier, Gode zij dank, konden wij vertoeven en zij maakten het voor ons zeer aangenaam. 's Morgens bezochten wij weer een honderdtal huizen en daarna begaven wij ons naar de familie ZEEMAN. Zondag hopen wij door de hulp van God eene vergadering te houden te Blijham en zoo zullen wij probeeren, dit heerlijke werk uit te breiden, opdat de oprechten van harte in de gelegenheid gesteld mogen worden, de blijde klanken des Evangelie's te kunnen hooren en ook aan te nemen.

Nu Broeder, ik wensch u die zegeningen, die gij van noode hebt, om uwe hooge roeping te volbrengen tot verheerlijking van Gods naam en met groeten aan alle broeders en zusters zoo blijf ik steeds
Uw liefhebbende Broeder B. A. DENKERS.

Waarheid en hare duurzaamheid.

Er is eene uitvinding aan den dag gebracht, waardoor een minder metaal zoodanig bewerkt wordt, dat het in de plaats kan treden voor goud of zilver. Vele artikelen, die wij dagelijks gebruiken, zijn zoodanig bewerkt. Een nagemaakt artikel van goud laat zich door een onervaren persoon haast niet onderscheiden van een echt artikel. Hetzelfde geschiedt met zilver. Lepels, vorken en andere artikelen, die zoodanig bewerkt worden, zien, terwijl zij nog nieuw zijn, er zeer schoon uit, doch na eenen korten tijd gebruikt te zijn, begint het onzuiver artikel zeer zichtbaar voor den dag te komen en dan kan ieder wel opmerken, dat het geen echt artikel was. Een zilveren lepel laat zich jaren lang gebruiken, ja zelfs totdat hij heelemaal versleten is en toch ziet men, dat hij goed blijft, want het metaal is echt.

Zoo ook met de waarheid. Haar karakter blijft steeds hetzelfde, al wordt zij nog zoo dikmaals op den toets gesteld. Waarheid blijft waarheid onder alle omstandigheden en ook in alle toestanden. In dit opzicht verschilt zij wel met hetgeen onwaar is. Eene verkeerde leer laat zich nergens mede toetsen, want dan wordt de verkeerdheid ervan blootgesteld. Voor eenen korten tijd zal eene dwaling ons goed toeschijnen doch op den duur zullen wij anders kunnen bespeuren. Hetzelfde is ook van toepassing op het menschedom. Degenen, die op waarheid gebaseerd zijn, zullen staande blijven, doch degenen, die een ander fundament hebben, zullen anders uitkomen. Een echte Heilige, terwijl hij met den Heiligen Geest beziel is, zal ook echt blijven. Het komt er niet op aan, onder welke moeilijke omstandigheden hij zich bevindt hij zal toch getrouw blijven, want hij is gegrondvest op beginselen van recht en gerechtigheid; doch een, die in zijn hart afvallig is geworden, zal voorgeven heilig en ook op dezelfde beginselen gebaseerd te zijn en toch is hij slechts nagmaakt. Plaatst hem onder zekere omstandigheden, alwaar zijn karakter getoetst kan worden, en dan zal het weldra blijken, dat hij niet degene is, welke hij voorgeeft te zijn. Gedurende de laatste zes-en-zestig jaren zijn er velen onder de Heiligen der laatste Dagen geweest wier echtheid zich niet wilde laten toetsen. Zij hebben met hunne broeders en zusters omgegaan en voor eenen tijd scheen het, alsof zij waarlijk Heiligen waren, doch van tijd tot tijd werden zij onder omstandigheden gebracht, waarin hunne karakters getoetst konden worden, en dan werd het geopenbaard, dat zij geen Heiligen waren. De schijn van heiligheid, met welke zij van buiten omgeven waren, is doordrongen geworden en hun waar karakter aan den dag gebracht. Zoodra die schijn doordrongen werd; merkte men duidelijk op, dat zij bedriegers waren. Gelijk het met de waarheid gaat, zoo gaat het ook met den mensch. Plaatst hem waar gij ook wilt, toetst hem op allerlei wijzen en hij blijft toch dezelfde want hij is echt. Zijn metaal zal wel zuiver blijven want het is echt. Het is juist dit echte metaal hetwelk de kracht der Kerk van Christus daargesteld heeft in alle moeilijke beproevingen, die zij doorgemaakt heeft; van den beginne tot nu toe. De valschen, de onzuiveren en de onechten zijn niet standvastig gebleven en derhalve vielen zij van tijd tot af. Zoodra zekere beproevingen in hun midden kwamen, werd hun waar karakter aan het licht gebracht. Wanneer zij tegen de waarheid gestreden hebben, konden zij haar geen kwaad aandoen, omdat hunne beginselen en voorgevingen valsch waren alsmede zijzelven. In plaats dan van de Kerk kwaad aan te doen, hebben zij zelve daaronder geleden en ten laatste werden zij heelemaal vergeten. Hunne pogingen worden alleen als eene zaak van geschiedenis beschouwd. En gelijk het in het verledene geweest is, zoo zal het ook in de toekomst zijn. De vreesachtigen en ongeloovigen zullen wel verontrust worden en zich verbeelden, dat er gevaar bestaat, ja zij mogen soms beven en de Kerk gaan verlaten; maar de waarheid

benevens allen, die daarop gegrondvest zijn, zullen hoe langer hoe helderder schijnen, omdat het de waarheid is en zij zelven ook echt en waar zijn en ten allen tijde datgene bewerken, hetwelk zij als waarheid aanschouwen en dat zonder geveinsdheid.

GEO. Q. CANNON.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(Vervolg van bladz. 144).

Als de geest de grenzen van de zichtbare wereld overschrijdt en het gebied der meer volmaakte en fijnere stoffen betreedt, dan vindt hij zich omgeven door zekere bestanddeelen, onzichtbaar voor onze grovere organen, maar duidelijk geopenbaard aan ons verstandelijk vermogen, door hare tastbare werktuigen en gevolgen.

Zoowel de lucht, die wij inademen, hoewel onzichtbaar voor ons gezicht, is duidelijk waar te nemen voor ons gevoel. Hare samengestelde deelen kunnen ontbonden worden. Neen, meer nog, het menschelijk lichaam zelf is een toestel, dat eene scheikundige handeling met dat element verricht. Zij wordt in het lichaam door middel van ademen ontvangen en daar ondergaat zij dadelijk de ontbinding der samengestelde deelen.

Het eene gedeelte blijft en verbindt zich met het lichaam, verspreidt leven en bezieling, door in de noodige dierlijke warmte, enz., te voorzien, terwijl het andere gedeelte, niet op het stelsel toegepast, door de longen wordt uitgeworpen om zich met zijn oorspronkelijk element te vereenigen.

Er zijn verschillende van deze fijne onzichtbare zelfstandigheden, die nog niet door den mensch verstaan worden en haar bestaan wordt alleen aangetoond door hare gevolgen. Sommige hiervan zijn electriciteit, galvanisme, gassen, enz.

De zuiverste, volmaaktste en fijnste van al deze zelfstandigheden, het minst begrepen en erkend door de menschen, is die zelfstandigheid, welke de Heilige Geest genoemd wordt.

Deze zelfstandigheid, zooals alle andere, is een van de elementen van stoffelijk of natuurlijk bestaan en daarom onderworpen aan de noodzakelijke wetten, welke alle stoffen besturen, zooals te voren verklaard is.

Zooals alle andere elementen, is Zijn geheel samengesteld uit individueele deeltjes. Als alle andere, neemt ieder deeltje ruimte in, bezit de macht tot beweging, behoeft tijd om zich te verplaatsen en kan op geene wijze twee plaatsen op denzelfden tijd innemen. In al deze opzichten verschilt Hij niets van alle andere stoffen.

Deze zelfstandigheid is wijd verspreid onder de stof in de ruimte. Deze Heilige Geest, onder bestuur van den grooten Elohim, is de groote werkende oorzaak van alle verstandige wezens waardoor zij handelen.

Hij is het groote, positieve, besturende element van alle andere elementen. Hij is alom tegenwoordig door de oneindigheid Zijner deeltjes, en verstaat alle dingen.

Hij is de besturende tussenpersoon of uitvoerder, welke alle werelden organiseert en in beweging stelt, en op bevel van den Almachtige, of van eenig ander door Hem bemachtigde, zijn alle machtige wonderen, teekenen en wonderwerken, ooit in den naam des Heeren geopenbaard, door Hem ten uitvoer gebracht; zoo ook de teruggaande beweging der aarde om hare as, de verdeling der zee, de verplaatsing van eenen berg, de opstanding der dooden of de genezing van zieken.

Hij doordringt de poriën der hardste zelfstandigheid, dringt door tot in de verbergenste schuilhoeken van den mensch en onderscheidt de gedachten en voornemens van het hart. Hij heeft de macht, zich door de ruimte te bewegen met onbegrijpelijke snelheid, veel sneller dan de trage beweging der electriciteit of van het natuurlijk licht.

Hij kent het verleden, tegenwoordige en toekomstige in al de volheid er van. Zijne hem aanklevende hoedanigheden bevatten alle eigenschappen van kennis en liefde.

Hij is aangedaan met kennis, wijsheid, waarheid, barmhartigheid, rechtvaardigheid en genade, in al hare vertakkingen.

In het kort, Hij bevat de eigenschappen van de eeuwige macht en Godheid.

De wezens, die van Zijne volheid ontvangen, worden Gods zonen genoemd, omdat zij volmaakt zijn in al Zijne eigenschappen en krachten en in verbinding met Hem kunnen zij alle dingen verrichten.

Deze wezens, die de volheid niet ontvangen, maar wel een gedeelte, kunnen iets weten en doen, maar niet alles.

Hij is het ware licht, dat in zekere mate alle menschen verlicht. Hij is in Zijne minder volkomen deeltjes, het natuurlijk licht, dat van de zon, maan, sterren en andere voorwerpen afstraalt en door weerkaatsing op het oog, de waarheden van de uitwendige wereld zichtbaar maakt.

Hij is ook, in Zijnen hooger rang, het verstandelijke licht van onze inwendige en geestelijke organen, door welke wij redeneeren, onderscheiden, oordeelen, verstaan en de onderwerpen in ons bereik ons herinneren.

Zijne inspiratie vormt instinct in het dier, de rede in den mensch, visioenen in profeten en stroomt steeds van de Godheid door al Zijne schepselen.

Zoodanig is de Godheid, als geopenbaard in Zijne woorden en werken. Hij woont in Zijne eeuwige paleizen van kostbaar gesteente en goud, in de koninklijke Stad van het hemelsche Jeruzalem.

Hij zit getroond in het midden Zijner scheppingen en is vervuld en omgeven met licht, onbereikbaar voor hen uit lagere sferen.

Hij heeft omgang met duizenden van Zijne eigene gegeneerde zonen en dochteren, die door verandering of opstanding over den dood gezegevierd hebben.

Zijne dienaren worden van uit Zijne tegenwoordigheid naar alle deelen Zijner heerschappij gezonden.

Zijn Heilige Geest heeft Zijn uitgangspunt in Zijne tegenwoordigheid en heeft gemeenschap met en strekt zich uit tot de uiterste grens van Zijne heerschappij, kennis hebbende van, en alle dingen besturende onder onmiddellijke leiding van Zijnen eigen wil en den wil van allen, die met Hem in verbinding staan in de werelden zonder einde.

(Wordt vervolgd.)

Het gebruik van Tabak

Het volgend artikel over het gebruik van tabak hebben wij een onzer wisselbladen ontnomen. Het toont ons aan, hoe vernietigend zelfs het matige gebruik van dit vergif is en bevestigt daarom de voorschriften van het „Woord der Wijsheid” over dit onderwerp, waarin het den Heiligen der laatste Dagen verboden wordt tabak, in welken vorm ook, te gebruiken.

„De tabak ontreinigt den mond, vergiftigt den adem, besmet het bloed, verstoort de afscheidingen, belemmert de spijsvertering, verduistert het denkvermogen, verzwakt het verstand, brengt de wilskracht ten onder, veroorzaakt krankzinnigheid, en somtijds delirium tremens (dronkenmanswaanzin), verwekt eene voorbeschiktheid tot ongesteldheid in allerlei vorm, en brengt eindelijk den gebruiker over in eene droomerige, onreine onrust, niet alleen voor hemzelf, maar voor allen met wie hij, waar dan ook, in aanraking komt.

Wat wij hier als de gevolgen van de tabak noemen, behoort niet op 't gebied van de verbeelding of overdrijving. Neen, het zijn werkelijkheden, erkend door een te groot aantal wakkere geneesheeren, in verschillende deelen van de wereld, dan dat zij met eenig goed gevolg zouden kunnen geloochend worden. Krankzinnigheid van den allerbeklagelijksten aard is menigmaal de uitwerking geweest van tabaksgebruik. En hoewel het matig gebruik gewoonlijk niet vergezeld gaat door eenige belangrijke waarneembare gevolgen, laat de matige gebruiker eens beproeven afstand te doen van alle gebruik, en hij zal, misschien voor de eerste maal, bij eigen ervaring leeren, wat een geknakte, indien niet verloren wilskracht is. Hij zal iets verstaan van een slavernij, ondragelijker dan door eenige aardsche macht, hoe despotiek ook, zou kunnen worden opgelegd, en van den invloed eener gedachte-looze, zotte gewoonte, voor wier aanwennen geen redelijke verontschuldiging kan genoemd worden, terwijl hare gevolgen zelden, indien ooit, in overweging genomen worden”.

Aphorismen.

Wij zijn Abrahams kroost en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt gij dan: gij zult vrij worden? Jezus antwoordde: wie de zonde doet, is een slaaf. JOHANNES.

Het hart van den onverstandige ligt op de tong. De tong van den verstandige is in zijn hart, Arabische spreuk.

Gaat een mensch niet met zijne ondervinding te rade, dan is hij een kind, dat iedereen morgen het leven opnieuw aanvaagt. GOETHE.

Schoonheid.

Wat baat een schoone trek,
Of bloes op het gelaat,
Indien het harte niet
Van ware schoonheid slaat?
't Lichaamlijk schoon verdort,
Neemt af in heerlijkheid,
Maar eene schoone ziel
Leeft in der eeuwigheid.

W. J. DE BRIJ.

Ontslag en Benoemingen.

X Broeder BERNARD A. DENKERS is van zijne werkzaamheden in deze zending eervol ontslagen, om den 22^{ten} dezer per stoomschip „City of Rome” huiswaarts te keeren. Wij wenschen broeder DENKERS eene gelukkige reis en eene aangename ontmoeting met de zijnen in Zion.

Broeder KLAAS JONGSMA is den 13^{den} dezer van zijne werkzaamheden in de vertakking Rotterdam ontslagen en geroepen om in Schiedam met broeder HILL te werken.

Notitie.

✓ Hiermede wordt aan de belanghebbenden bekend gemaakt, dat het kantoor der vertakking Amsterdam, van de *Wittenkade 35* naar het **Frederik Hendrik Plantsoen 19** verplaatst is.

✓ Aan de belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat het zendingskantoor te Schiedam zich in de **Breedstraat 9** bevindt.

Overleden.

PIETER MEYER, geboren te Dordrecht 5 Sept. 1893, is 4 Maart 1897 te Rotterdam overleden.

HENDRIK KOOLJMAN, geboren 31 Maart 1896 te Rotterdam, is aldaar 3 Mei 1897 overleden.

I N H O U D :

De Apocalypse	Blz. 145	Het gebruik van Tabak	Blz. 159
Algemeene Conferentie	„ 148	Aphorismen	„ 159
De macht des Heeren geopenbaard	„ 152	Schoonheid	„ 160
Een weinig over kwaadspreken	„ 153	Ontslag en Benoemingen	„ 160
Correspondentie	„ 154	Notitie	„ 160
Waarheid en hare duurzaamheid	„ 155	Overleden	„ 160
Sleutel voor Godgeleerdheid	„ 157		

Uitgave van FRED. PIEPER, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.